

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru mearochie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 16 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Părgă jurnalistică.

(Începere.)

Un titlu de viață totuși trebuie să aibă acest diariu adus în viață cu atîta vîlvă.

„Tribuna” mai ține într’un loc la espunerea programului: „*Ea nu e menită a face politică personală.*” Cetînd omul acest passagiu, și avînd oare care titlu de încredere în persoana redactorului „Tribunei” i vine a spera că doară acest diariu va întrece cel puțin în maniere, în ton, în buna-cuviință, în tact, în moderațiune pe unele diare române, cari în rîvna lor prea mare au trecut câte-odată marginele. Firma obiectivității era pentru noi în lipsa altora — cel mai suprem titlu la esistență. Să vedem cum stăm cu iluziunile noastre.

III.

„Illuziuni perdute!” Rîu stăm și cu obiectivitatea, rîu stăm și cu personalitățile. „Tribuna” credincioasă programului ei s’a atașat la partida predominantă română. Ba cine o a priceput-o bine pe „Tribuna” și pe oamenii ei, ea a dorit tare să devină chiar organul partidei celei mari, și se scoată pre celelalte diare din poziția lor. Neaducînd cu sine ceva nou, decât niște „*figniri, potigniri, zămistiri*” fără „*chipsuiri, isbîndi*” și fără „*biruințe*” a creșut că la programul passivistilor să mai pună un: *de cap mai așa, și de coadă mai așa*; dară după ce nu reuși cu lăsarea afară din programul passivistilor a „*sufragiului universal*” și a recunoșterii dualismului: rețeră, ca și când nu s’ar fi întemplat nimic. Firesce aceasta se întîmplă conform programului diariului, care i delinează ținuta: *toujours cu mulțimea!* de convingeri politice nu mai vorbim, căci oamenii „Tribunei” au trecut preste ele la ordinea țilei. Ori care veți birui, tot cu bărbățul veți fi! Ce mai era de făcut? A încăleca pe Pegasus-ul popularității și a isbi în partida activistilor, și a „*escomunica*” pre toți, căți nu țin cu „Tribunistii.” Numarii 33 și 34 sînt și vor rămînea exemple de necumpet în viața jurnalistică și potigneală de redactor.

Nu pe pagina a 2 sau a 3, ci la locul de frunte, în articlii de fond se poartă o ațîtare și o sumutare contra acelor bărbați fruntași din sinul poporului nostru, cari au îndrăsnit a-și susține convingerile lor politice pentru activitate, de care cred ei că ar fi mai bune pentru români față de multime, care crede altcum a se ajuta poporul român, adevă prin passivitate. Acolo este vorba de escomunicare adevă de lăpădarea unor fruntași români din sinul națiunei, fiind că și ei studiază și se interesează de soarta și binele poporului român și au numai păcatul, că nu ascultă de oamenii dela „Tribuna.”

Și oare cine sunt acești oameni așa de netoleranți și fanatici dela „Tribuna?” Sînt toți oamenii de odinioară ai „Telegrafului Român”, cărora le plăcea mult să se numească „Șagunisti”, adevă activității de odinioară, cari prin o minune supranaturală s’au făcut și ei peste noapte passivisti, și încă ce passivisti! Optspredece ani au luptat ca activisti prelungă „Telegraful Român” și cu toate că n’au fost ei cei mai fini oameni în pășirea lor publică, totuși în decurs de 18 ani, aprigii contrari ai lor — vechii passivisti încă nu i au escomunicat, și de abia s’a inrolat și ei, și au ajuns pe scaunul passivității — eată i că pășesc în public abia după două luni dela botezul lor, cu escomunicări și afurisenii față de acei bărbați, cu cari ei cu ceva mai înainte, au luptat împreună sub steagul „activității.”

Welche Wendung durch Gottes Fügung.

Acești „Tribunisti” sînt însă destul de scurți vîdători, ca să nu observeze, că ei sînt cei escomunicați. Dacă ar avea virtutea a se cunoașca pre sine, ar fi putut vedea că toate diarele române — afară de „Viitorul” i-au întîmpinat cu haloo! Ca să nu mai citez aci întîmpinarea, ce li-o a făcut „Observatoriul”, „Luminătoriul”, „Telegraful Român”, me provoc la însași „Tribuna” Nr. 36 unde se citează acele enunțate favorabile asupra ei.

„Tribuna” se pare, când citează însași acele testimonii, ca și când ea s’ar fi treșit de sub influința narcotică a popularității de care a visat. Ce însemnează oare luptele scandaloase în grădina „Flora” ca să delătoreze pre vechii passivisti și să iasă neofitii ca delegați la conferența passivistilor? Ce desamăgiri pentru noi passivisti, când cu multe sforțări abia putură pre un singur biet om să l aibă în conferența dela 1 Iunie a. c.

Și oare puteau oamenii „Tribunei” avea altă întîmpinare din partea publicului român? Niste oameni nestatornici și fără principii politice, cari nici când n’au insuflat încredere pe terenul politic nu puteau fi altmintrelea întîmpinați!

Păstratau ei batăr bunul simț în pășirea lor pe terenul politic? Nu! Niște oameni, cari pre bieții puținii români inteligenți, cari ni-au mai ramas, vor să-i învrăbească până la atata, încât ei să nu mai vorbească unii cu alții, să se ocolească, apoi să se scuipe pe stradă, acei oameni nu se poate țice că posedă bunul simț elementar. Rola aceasta herostatică a fost rezervată Tribunistilor, căci „Tribuna” țice în Nr. 33: „*că este un merit, un titlu la stima și la iubirea românilor de a grîi de rîu pe ori cine, dacă este un aderent al programei dela Budapesta, că scriînd acestea suntem aplaudați de publicul român, și căștigăm abonați noi,*” — ipsissima verba.

Așa dară abonați noi!! va fi, va fi, „*Pecatele noastre!*” abonați noi este așa dară titlul de existență al „Tribunei” pe care noi fără folos am cerat a-l afla airea.

Aceasta este morală, morală — jidovească.

Revista politică.

Cu țua de eri s’au început alegerile dietali și se vor termina în decurs de o săptămîna.

Lumea privesce cu mare încordare asupra acestor alegeri și nu fără cuvînt. Agitațiunea este așa de mare, încât după ea judecînd, ar trebui să fim îngrijiți cu toții. Sântul cuvînt de „*Libertate*” începe a deveni minciună, și noi cutezam a afirma că dacă 5% din noianul alegătorilor își vor fi putut conserva libertatea, atunci Ungaria țeară liberă se fie.

Lupta decurge între guvernamentali și opoziționali. Naționalitățile, cari nu vor merge cu guvernul și opozițiunea, vor rămînea ele de ele, și aceasta este doară unica cale în teorie rectificată și acceptabilă.

Dieta Croației lucră din reputeri. La alt loc dăm un mic estras din Starcevicianele dietei croate. N’avem timp și spațiu spre a ne estinde asupra dietei din Croația. Am profita mult, foarte mult, urmărind cele din dieta Croației, și am vedea că politica violentă a Croației pe lângă toată autonomia ei și marele contingent de bărbați cu influență în armata comună, nu produce roade binefăcătoare.

În Belgia s’a schimbat ministerul liberal — moderat al lui Frère Orban, și în locul lui a pășit unul clerical. Curia papală s’a resbunat, trîntind pre bărbatul, care cu mîna de fer a condus până acuma soarta patriei sale contra uneltirilor iesuitice. Reacțiunea începe a se pronunța tot mai pre față în întreagă Europa.

Starceviciana.

În dieta Croației la 5 Iunie deputatul Dr David Starcevicu cu privire la adresa de tron a roștit între altele următoarele:

„V’ați făcut mendrele, când m’ați scos între baionete din această casă. Alegătorii mei mi-au dat îndată vot de încredere, asemenea și alți alegători, cari nu au fost votat pentru mine. Abia m’ați scos însă din casă, și regele v’a țis voue, tocmai ce mi-ați fost țis voi mie: că adevă sînteți aici de prisos. Astăzi stăm unde am stat atunci. Pe adresele voastre în general eu nu dau nimica. Dela 1861 și până astăzi ați făurit voi mai multe

adrese, ca ori și care altă națiune constituțională de pe fața pămîntului, și ce v’au folosit ele? V’ați tîrit totdeauna, v’au lăudat apoi, și națiunea prelungă laudele voastre se ruina. Înainte cu 5 ani ați glorificat legea despre independența judecătorilor, astăzi însă o condamnați. N’astept nimica dela adresa independenților, căci ea se basează pe pactul esistent. După cum e făcut pactul vostru și constituțiunea voastră, poate omul dona orașe; și maghiarii susțin că Fiume a fost donată lor de cătră unul din regii vostri. Ce ar țice maghiarii dacă după teoria aceasta gloriosul nostru rege ar dona un oraș — spre pildă — Budapesta Rusiei pentru servițiile din 1848? Ei atunci ar sbiera și reclama contra neîndreptăților făcute lor.

Și cu toate acestea aliații vostri — maghiarii observă aceeași procedură cu Fiume, noi croații însă susținem, că nu sîntem obiecte, nici vite, ca să ne poată da în cinste orașele noastre. Fiid-că independenții apără actuala constituțiune, eu însă sum pentru libertate și pentru altă constituțiune, cu dărămarea acesteia, așadară asupra adresei independenților nu voi mai perde nici un cuvînt.

Avem înaintea noastră o adresă a „*Sêlbaticilor.*” Lucru ciudat! Sub constituțiunea noastră țice de țice se înmulțesc Sêlbaticii. Și încă ce mai Sêlbatici?! Toți reprezentanții ai orașelor: Belovar, Sisek, Karstadt, Esseg. Dacă sub regimul nostru se sêlbătesc orașele, ce veți apoi despre sate? Nu este însă lucru de mirat.

Am țis-o, încă odată o mai repet, și dacă nu va fi adevărat ve provoc să me desavuati, o repet: *hoșiiile, instreînările, furturile sînt la ordinea țilei între ampoiații nostri.* Pentru cele țise capul mi-l pun zalog. Antevorbitoriul aici are să caute isvorul resmerței din anul trecut, și n’are să susțină, că ura de rass a domnit la noi. Contra cui rogu-ve. Doară ca în Ungaria contra jidanilor? Niciodată. Nu este mai tolerant și mai liniștit popor ca croatul, deși aceste virtuți ne-au făcut mare stricăciune. Poporul nostru e nefericit și apăsător, urmarea e că el nu poate urî orbiș —; privesce deci la toate popoarele ca la frați, însă dacă a vîdut că nu-i de nicăiri ajutoriu, se ajută el însuși. Contrațiceți-mi dacă puteți. Am date la mîna. Dacă vre-o comună era în liniște și stare bună, regimul îndată a trimis acolo oameni șuchiați, spre a face disordine. Făcută odată disordinea, deputațiuni preste deputațiuni veniau la regim, și el le respundea: dacă veți ținea cu regimul, se va depărta dela voi acel șuchiat. Cu chipul acesta și căștigă regimul aderenți. Eu insumi am făcut arătare la regim despre instreinare de bani, cu toate acestea ampoiați au rămas la locul lor ampoiați. Și când v’am spus, că purcederea aceasta nu ve aduce fructe bune, dela masa guvernamentală mi s’a respuns că sunt ne-bun. Dacă așa stă lucrul, pentru ce m’ați dat afară? Nebunii pretutindenea sînt scuțiți de pedeapsă! Eu am rămas pe pace și m’am consolat cu cuvintele lui Thoma de Kempis: „*Propter Christum oportet et stultum fieri*”, și mi-am gîndit în mine, pentru libertatea patriei mele pot suporta această imputare, mai ales dela voi, cari nu ve puteți provoca la o singură faptă a voastră, ce s’ar putea uni cu demnitatea noastră. În „Pester-Lloyd” sînteți dascăliți ca nește copii, și vi se aruncă cununa de martir îmbrăcată în aur. Ve întreb: era oare permis să primiți voi bani? A-ți spriginit ori care ar fi fost banul trimis de maghiari. Care dintre maioritatea voastră parlamentară a propus pre cel de acuma?

Sau doară atât sînteți de desconsiderați, de nici nu ve mai creastă lumea? Dacă aliații vostrii — maghiarii — ve desprețesc în acest mod, cum ve vor mai cresta croații? Mîngăerea mea este, că toate acestea vor trece, *vîdînd cravalele contra jidanilor și corupțiunea electorală în Ungaria.* Precum am mai spus — nu sum inamicul nici unei națiuni, însă este o necesitate istorică *ca să înceteze apăsarea, și aici în sud să formăm noi o Croație liberă.*

Dăm fie-căruia ceia ce este a lui, însă nu ne vom mai lăsa apăsați. Și fiindcă voi în loc de a

face legi corespunzătoare caracterului național, înblățiți paie goale, puse de inimizii Croației, eu nu voi vota pentru nici una din adresele propuse.

Discursul

delegatului Dr. Stefan Păcurar, avocat, pronunțat în conferința generală a delegaților alegătorilor români din Transilvania, Ungaria și Banat, ținută în Sibiu în 1. 2 și 3 Iunie 1884.

Domnilor! Am luat cuvântul pentru că voiesc să ve fac o propunere în privința formulării programului și declar a priori, că eu nu am venit aici, ca să combat proiectul de rezoluțiune a comisiunii de 30.

Dacă acum trei ani, când s'a făcut programul din proiectul de rezoluțiune, a-și fi avut onoarea a fi membru al conferinței, a-și fi putut să-mi validez atunci părerile mele; chiar și de astădată nefiind membru al comisiunii de 30 n'am putut să-mi validez votul meu în comisiune. Căci dacă mia-și fi putut da votul meu acolo, ori s'ar fi primit, ori nu propunerea mea, eu eram mulțumit și nu mai luam cuvântul aici. Neîntemplantu-se însă aceste nu mi-a ramas altceva decât a păși aici în onorab. adunare împlinindu-mi simțul de datorință, pre care fie-care din noi 'l nutrim, că suntem datori măcar cu o idee de a contribui la opera comună spre îmbunătățirea sorții noastre naționale.

Acesta a fost motivul, pentru care am pășit înaintea Dvoastre; nu alte calculațiuni sau ambițiuni, și declar acum la început, că eu proiectul de rezoluțiune al comisiunii, în ceea ce privește direcțiunea cuprinsă întrânsul 'l primesc în tot cuprinsul. (Bravo!)

Cu ce nu sunt învoit însă este formularea, carea se reduce la cele 9 puncte din program. De cumva va cădea propunerea făcută de mine, eu eventual voiu vota pentru propunerea comisiunii, și să nu credeți, că s'ar ataca solidaritatea noastră, un vot să nu perdem din unanimitate; și să nu perdeți, Dlor, nici votul meu. Când Dvoastre veți afla, că formularea mea nu este acceptabilă, eu voiu vota pentru propunerea comisiunii necondiționat. (Să trăiască.)

Ce m'a făcut pe mine ca să-mi fac de lucru, sunt 2 motive. 1. Durerea aceea, care poate fie-care o a simțit, când știți, că veniți cu dreptul sănt, că veniți și arătați prin voie, prin cuvânt, prin fapte, că din toate naționalitățile din Ungaria nici una nu păsese mai cu sânțenie legile existente, decât națiunea română, și totuși noi să suferim imputațiunile grave, că noi călcăm legile și stăm cu totul afară din terenul legal. Astfel de imputațiune om cu simț de demnitate nu o poate suferi.

Eu basez argumentele mele pre fapte, căci din diferite sfere atât în dieta țerei, cât și afară de dietă, prin jurnalistică ni se fac continuu imputări că nu observăm legile; până când chiar și prin cuvintele Maiestății Sale se avisează archiereii nostri ca să învețe pre popor să țină legile. Noi cari mai mult observăm legile de cât toți ceilalți, noi să suferim astfel de imputări?!

Prin urmare prima recerință a programului nostru trebuie să fie dovada, că noi stăm pe terenul pozitiv al legilor și că nu noi, ci aceia, cari ne impută ilegalitatea, stau afară de legi.

Al doilea motiv este, că în toată istoria noastră nime nu ne va arăta, că noi am fi făcut vre-odată încercarea, să ne rumpem dela acest stat, și atât în timp de pace am susținut ordinea, cât și în timp de crisă am susținut drepturile Tronului cu puterea noastră. (Așa este!)

Și acum nouă să ni să impute, că voim să spargem statul? Om, care ține la demnitatea sa earăși nu poate suferi astfel de imputări.

Cu toate, că consimt cu cele aduse de dl raportor despre politica din afară, trebuie totuși se avem și cazul practic înaintea ochilor, că soarta noastră nu atărnă numai dela politica esternă și dela dușmanii nostri, ci în mare măsură stă în mâinile noastre și mult impoartă greșelile, cari să întempla la noi cu voie sau și fără voie.

Noi am fost popor asuprit de toți; noi $\frac{2}{3}$ am, fost ținuți în situațiunea, în carea am fost de $\frac{1}{3}$ până la anul 1848, și ea a jucat pe umerii nostri.

Aceasta s'a întemplat și s'a putut întempla numai pentru că Români n'au știut să-și apere drepturile lor, căci puterea și numărul aci a fost, și numai nesciința, de a-și apăra drepturile, a fost de vină.

La situațiunea noastră de ađi au contribuit chiar și acte făcute în timpul mai nou, cari ne-au copleșit cu schimbările în stat și noi n'am știut totdeauna alege mijloacele cele mai potrivite pentru susținerea noastră. Cred dar, că noi am greși, dacă noi interesele noastre de acasă le-am lega de alte lucruri, cari nu stau în puterea noastră, precum de politica esternă și de forma dualistică a monarhiei noastre, căci în acest cas soarta noastră numai atărnă dela noi, ci cu totul dela alte puteri mai mari, asupra cărora nu mai putem dispune.

Se fiu mai concret. Dacă în anul 1863 n'am fi legat soarta patriei noastre de a Austriei, n'ar fi urmat cele dela 1865, și nici politica esternă, nici dualismul monarhiei noastre nu condiționează stergerea autonomiei transilvane, precum n'au condiționat nici a celorlalte provincii, din cari constă imperiul nostru. Așa dară, dacă voim să fim nu numai față

cu alți riguroși, atunci trebuie să fim riguroși și față de noi înșine, căci numai așa vom ajunge la mijloacele, prin cari să ne ușurăm starea grea, în care ne aflăm ađi.

După cum a amintit dl raportor toată Europa voiesce pacea.

Domnilor! În timp de pace ce face un popor ca să-și apere interesele sale? Nu face alt ceva decât ce trebuie să facă și o și face fie-care, care scie să-și apere interesele sale, adică: să-și arete drepturile sale și să le dovedească.

Noi nu venim să cerem lucruri nouă, emolumente în contul altor naționalități. Noi cerem să ne lase aceea ce avem; prin urmare programul nostru nu poate conținea numai material de poftă și de dorințe, ci trebuie să conțină și drepturile noastre.

S'a ăis să nu schimbăm nici o iotă din cele făcute acum trei ani.

Pentru mine aceasta ar însemna atăta, că n'am făcut nici un progres. Lucrurile însă n'au stat în loc. Acum trei ani a fost alta situațiunea față de cea de ađi, care este mai grea. Să vede că sunt unii, care vor să ne împingă pe o cale, care nu va ave alt efect, decât perirea noastră. Este dar motiv destul să ne reculegem și să întrebuițăm toate armele cari ni le dă legea pentru apărarea noastră.

Am amintit mai înainte, că nu voiu întra în relațiunea situațiunii staturilor din afară și ale Ungariei față cu celelalte.

Dar nu trebuie să mai amintesc, că de când există istoria patriei noastre, maghiarii în toți timpii, în cari Ungaria să putea mișca liber, debarca în România. Cred că aceasta este pentru noi dovadă destulă, ce pozițiune are elementul maghiar față de cel român și eu sunt convins, că dacă ađi n'ar exista regatul României așa cum este, noi n'am simți apăsările în aceea măsură, în care le simțim acum. (Așa este!)

De aceea noi trebuie să dovedim, că imputările despre gravitațiunea noastră în afară, este cu totul neadeverată. (Așa este!) Noi susținând autonomia Transilvaniei, susținem drepturile Tronului și ale Ungariei. Știți bine că sancțiunea pragmatică, care leagă interesele casei Habsburgice de patria noastră, condiționează acele drepturi de autonomia Transilvaniei. Și autonomia aceasta nu se poate desființa așa, ca pe o parte să existe toate drepturile, ear pe cealaltă nu. Trebuie sau să existe pactul întreg, care este un pact bilateral, sau el să nu existe de loc.

Articolul de lege XII §. 1, 6 și 7 din 1867 cu totul este basat pe sancțiunea pragmatică. Această sancțiune pragmatică, care a învins pe Austria există și pentru noi. Această sancțiune s'a introdus pe rând în părțile germano-slave la anul 1713, în Ungaria la an. 1723, în Transilvania cu mult mai târziu la an. 1744. În sancțiunea pragmatică sunt precisate drepturile țerii și drepturile Tronului. Nu se poate cugeta sancțiunea pragmatică astfel, că după cele ce există ađi să existe numai drepturile de o parte, ear de altă parte țeara să-și fi pierdut autonomia sa.

Este dară dovedită aserțiunea, că prin ea apărând autonomia Transilvaniei, nu ne apărăm numai pre noi, ci chiar interesele Tronului și chiar interesele Ungariei. De când s'a spart autonomia Transilvaniei în comitate, încorporate Ungariei, supuse imediat ministeriului din Pesta, echilibrul între guvern și Ungaria nu mai există. Toate guvernele Ungariei, începând dela 1867 încoace au dovedit, că nu sunt în stare să împedece ideea rasci maghiare de a face din un stat mic poliglot un stat mare național maghiar.

Acestui calcul absurd să jertesc toate interesele statului și ale umanității. Acestui punct de vedere urmează legislațiunea. Din acest punct de vedere să manține și aplică justiția. În serviciul acestui calcul să pune administrațiunea politică precum și administrațiunea financiară, cu un cuvânt, pre lângă această idee nebună să învert toate agendele statului de sus până jos.

Când autonomia Transilvaniei ar exista, aceste încercări n'ar fi cu putință. Vedeți, Dlor, că n'au trecut 1—2 ani, și legile votate în dietă nu se mai susțin. Și noi venim în pozițiunea ca, pre când înainte de 2 ani am combătut proiectul de lege, acum chiar noi să apărăm acel proiect, după ce s'a făcut lege, față de cei ce au făcut-o. Dacă ar fi un guvern în Ungaria, care ar voi să susțină basa dreptății, n'ar putea exista nici măcar 24 oare.

Totul merge într'acolo de a exploata toate părțile în interesul centrului, și de a nimici naționalitățile, care se află aci.

S'au vorbit și despre ținuta noastră dela 1867 încoace, și se ăice că suntem despărțiți în partide. Însă aceasta a fost numai la părere. S'au consumat multe puteri în lupta sterilă între activiști și pasiviști. Pentru mine aceste sunt 2 brațe ale unui unghiu, în care am intrat, și din care trebuie să eșim. În timp de 14 ani, de când am intrat în acest unghiu sunt tot atâtea doveđi, că nu suntem în stare să arătăm cele mai mici rezultate, nici pre o parte, nici pre alta. Așa, Dlor! tot anul ce l-am perde mai mult pre calea aceea, ar fi perdere irreparabilă.

La unele obiecțiuni sau aserțiuni făcute de Dl raportor trebuie să-mi dau părerile mele fără ale combate.

Între altele Dsa ăice: că nu este mândru că este Român; eu din contră ăic, că trebuie să fim mândri că suntem Români.

În colțul acesta al Europei noi am fost elementul cel mai cultivat. Au venit alte elemente preste noi și ne-au

stricat scoalele, cultura, progresul nostru, așa încât mergeai dintr'un cap al comunei într'altul și abia aflai un român, care să-și scie numele. Dară de și ne-au răpit cartea, totuși nu ne-au putut nimici inteligența, așa încât astăđi de și poporul român nu scie atăta carte ca celelalte popoară conlocuitoare, totuși poporul român este aicia între toate naționalitățile, cel mai inteligent dela fire, și prin urmare are o mare misiune aici în orient, spre a lega cu occidentul latin al Europei.

Eu nu voiu să fac politică esternă, trebuie însă să observ, că am audțit enunțațiuni în diferite părți, ca noi Români să venim cu ori ce postulate în programul nostru, nu mai să intrăm odată în dieta din Pesta. Însă ce ne așteaptă acolo ne-au spus-o mai deunăđile jurnalele unguresci, cari ne-au dat chiar și o marșrută, ca adică deputații nostri să nu facă partidă pentru sine, ci să se alăture sau la una sau la alta din partidele din dietă, căci sunt destule, sau de nu le convine, apoi să se împartă într'acele partide, precum li va plăcea.

Adresa din 12 August 1862 a dietei din Pesta, așa numită adresa lui Deák, ne spune apriat, pentru ce vor ei astfel de activitate. Ei vor activitatea aceasta, pentru că sciu prea bine, că de și articolii lor, privitor la uniunea Transilvaniei, apar că ar ave formele esteroare, totuși le lipsece cu desăvârșire legalitatea.

Astfel ei vor și cer dela noi, să intrăm în parlament fără nici o rezervă; să susținem cele ce fac ei ca să ăică mai târđiu: Voi ađi intrat de bună voie, — n'ați protestat în contra acestor articoli de lege, ađi consimțit cu ei și sânteți dară responsabili pentru toate ce s'au făcut.

Toate câte le-am afirmat până aci le pot dovedii din cărțile acestea, cari le-am îndemână și le vedeți aci. (Nu-i de lipsă.)

Eu pretind dară ca astfel să fie formulat programul nostru, ca punctul lui de plecare să conțină basa dreptului de stat.

După tractatele din anul 1686, din anul 1722, în urma cărora au urmat dispozițiunile din 1744, sancțiunea pragmatică art. III și art. VI din anul 1791, se vede că oamenii aceia au prevăđut actele, ce se va întempla cu un secul mai târđiu, cari conțin cautelele de apărare în contra oricărui atac, care s'ar face din ori ce parte în contra independenței Transilvaniei, chiar și când ar consimți cu el.

În acel articol, adică, se ăice apriat, că dacă ar veni chiar dieta Transilvaniei, ca prin machinațiuni, prin presiuni, sau din alte motive să schimbe stipulațiunile privitoare la Transilvania, atunci Coroana este îndatorată a zădărnici o astfel de lege. Față de alte legi, în nici un conclus nu să ăice, că legea este invariabilă. Numai la articolii îndicați mai sus se ăice cele amintite.

Ce va să însemne aceasta, decât că, dacă dieta Transilvaniei ar vota ceva precum a făcut la anul 1848 cu privire la autonomia Transilvaniei, vine în contradicere cu legea fundamentală și o astfel de încercare în contra autonomiei Transilvaniei legea fundamentală a priori a decretat-o de invalidă și ilegală.

A-și decreta o țară încetarea existenței sale, aceasta nu însemnă altceva decât aceea, ce este pentru omul privat sinuciderea, și sinuciderea este de toate popoarele europene declarată de imorală, pre când basa fie-cărei legi poate fi numai morală!

Aceasta din urma, este a doua manciatate a articolului I din 1848 a dietei din Cluș, ceea ce întăresce chiar și rescriptul împărătesc din 15 Iunie 1863.

Rescriptul din 1 Septemvre 1865, prin care s'a dizolvat dieta Transilvaniei, cunoscând ilegalitatea și manciatatea acelui articol dietal, ăice apriat, că noaua dietă să convoacă numai pentru unicul act, ca să iee în revisiune acel articol de lege, ca să repareze și să suplîneasă aceea manciatate. În aceea dietă maghiar Zeyk Károly a propus în numele maiorității, că ei nu mai sunt competenți să facă revisiunea. A venit din partea românilor protestul metropolitului Șaguna și a soșilor sei, cari roagă pre Maiestatea Sa, să convoace o altă dietă pre bazele, pre cari a fost convocată dieta dizolvată din Sibiu. Vin pre de altă parte Sasii cari erau împărțiți în două, și maioritatea lor propune prin Rannicher, că dieta să se țină strict de rescriptul maiestatic și să iee în revisiune articolul de uniune, și să se statorească apriat, cari sunt cauzele comune ale Transilvaniei cu Ungaria. Cealaltă parte, minoritatea cu Boemches în frunte, ăicea, că dacă li se garantează autonomia fundului regiui, ei spri-ginesc propunerea lui Zeyk.

A urmat apoi propunerea lui Hosszu Iosif cu privire la cestiunea drumurilor ferate. (Voci: la obiect!) Aceste de obiect să țin. Părerile românilor și ale sasilor s'au așternut la locurile competente.

Ce urmează? Rescriptul din 25 Decemvre 1865, prin care Împăratul ia la cunoscință conclusul din dietă. Însă despre sancționarea acelui articol nici vorbă nu este, care articol, precum s'a constatat în ședința din 6 Decemvre în dieta din Cluș, nici nu există cu sancțiunea împăratului; ci se ăice numai, că de oare-ce Transilvania aparține la coroana Ungariei ea să-și trimită deputații sei la dieta de încoronare, conchiamată deja pre 10 Decembre 1865 în Pesta. (Hannia intrerumpe: își poate trimite, să ăice, așa dară este lucru facultativ.)

Astfel, în urma rescriptului din 20 Iunie 1867, prin care s'a dizolvat dieta din Cluș din motiv, că deputații tri-

miși din Transilvania la dieta de încoronare au fraternizat cu deputații dietei din Pesta, a remas, ca cauzele comune între Ungaria și Transilvania să se stabilească în dieta din Pesta.

Dieta din Pesta în art. 43 din an. 1868 însă nu se ocupă de interele Transilvaniei și de garanțiile, ce ar fi fost să se dea naționalităților din această țară, ci sparge autonomia Transilvaniei, ridică guvernul seu, dă mână liberă ministerului din Pesta, trimite un comisar regesc în locul guvernului transilvan în Transilvania, desface comitetele și le compune după cum i convine și le subordinează imediat ministerului din Pesta, așa că nici o deosebire numai era între Ungaria și Transilvania.

Din cele amintite vedem, că ați legalitatea nu este pentru ei, ci pentru noi. Pre temeiul acestei legalități am făcut eu propunerea mea.

Nu pretindem noi drepturi de milă, nu drepturi noi, ci drepturi garantate de tratat bilaterale între noi și Coroană.

(După aceasta a urmat citirea programului publicat în Nr. 62 al acestui ziar.)

„Aradiane“ sau „Ariadne.“?

Un român de ai noștri, om bun și cu inimă deschisă, nu odată a și, că politica e ca cașcavalul. Cine l face, nu știe cât e de bun, și cine-l mănâncă, nu știe cum se face.

Românii din Arad se par a protesta contra acestei definiții de brânzoiu a politicii naționale.

Nu șcim încăt vor face brânză sau cașcaval cu politica lor, destul că oamenii ne vin cam deochiați sau cum s'ar mai dice: sunt molii pe blană.

Decamdată fără comentariu mai comunicăm următorul

Manifest:

cătră alegătorii români și subcomitetele cercuale din comitatul Aradului.

Fraților! „Steagul se lucească, pentru el trăim. Țeara se înflorească, pentru ea murim!“ Cu aceste cuvinte ne adresarăm cătră voi cu apelul nostru dela 15 Aprilie din anul curinte.

Astăzi steagul sub care ne am unit în conferința dela 10 Aprilie este batjocorit și părăsit cu necredința chiar din partea unor oameni, cari se făgăduiseră al ține sus și tare în legătură strinsă cu toți românii.

Partida națională română din comitatul Aradului aședată pe temeiul programei dela Sibiu, care e steagul nostru, este părăsita și desprețuită chiar de acel om, care mai înainte se afla în fruntea mișcărilor noastre naționale, este părăsită și nebagată în samă de fostul președinte al conferinței dela 10 Aprilie, D. Ioan Popoviciu Deseanu, încă de pe când era președintele comitetului central.

Conferința dela 10 Aprilie a tuturor alegătorilor români din comitatul Aradului a ales atunci un comitet central. Comitetul sântem noi subscrișii.

Acest comitet, pe temeiul însărcinării și a împuternicirii primite dela conferința din 10 Aprilie a. c. a hotărit, că ce felu de ținută și purtare să aibă alegătorii români la alegerile de deputați dietali, pe cine adecă să voteze ei, ca să nu meargă unii în dreapta, alții în stęnga, ca nisce oi fără păstori, ci să fie toți la un loc, și să voteze la alegeri după cum a hotărit adunarea cea mare a tuturor Românilor, care s'a ținut în Sibiu: în 1881 și în 1 și a lunei lui Iunie din anul acesta.

Însă Domnul Ioan Popoviciu Deseanu, fără șcirea comitetului subscriș a conchemat o adunare generală a alegătorilor în Arad pe 4 Iunie a. c. și cu miliția orașienească și între baionete a oprit intrarea alegătorilor de cari nu li se împărea. Cu ceia apoi, cari iau lăsat să intre a prochemat legatuirea noastră cu partida guvernamentală din acest comitat.

Aceasta prochemare și legătuire cu guvernamentalii este în contra punctului 8 din programa dela Sibiu, care ne spune că partida națională română poate să se legătuirească numai cu acei oameni, și cu aceea partidă, care în privința sarcinilor publice devenite ne mai suportabile vor lucra pentru interesele și bunăstarea poporului, hotărind lămurit conferința ce s'a ținut în anul acesta la Sibiu că: *partida noastră, ca opozițională, nu poate sprigini la alegeri pe guvernamentalii actuali (de astăzi).*

Așa-dară adunarea din 4 Iunie, care s'a ținut în Arad, a călcat programa și hotăririle conferinței din Sibiu.

Noi cari am format și formăm comitetul central din Arad, ne ținem și mai departe a fi singurul comitet îndreptățit și după lege, și ve rugăm să lucrați pentru programa din Sibiu.

Eară în contra conferinței dela 4 Iunie, conchemată de Dl Ioan P. Deseanu în Arad, protestăm cu toată rezoluțiunea, pentrucă:

1. conferința aceasta s'a convocat în contra hotăririlor conferinței dela 10 Aprilie a. c., carea a împuternicit comitetul central fără restringere, ca să hotărească ținuta românilor la alegeri:

2. pentrucă comitetul a și hotărit, ce ținută să ia alegătorii români la alegeri, și hotăririle lui au

fost enunțiate ca concluse chiar de Dnul Deseanu, președintele comitetului; deci aceste concluse aduse ori cu unanimitate ori cu majoritate de voturi, trebuiesc respectate din partea membrilor comitetului;

3. pentrucă convocarea s'a făcut în ascuns, nesciind de ea nici comitetul, nici inteligența română din loc, numai prin Dl Ioan P. Deseanu, usurpând titlul de președinte stabil al unei conferințe, la care Dsa a fost președinte „ad hoc“ numai;

4. protestăm în contra conferinței dela 4 Iunie a. c. pentrucă nu s'a conchemat pe baza programei din Sibiu, și pentrucă ea s'a inscenat chiar prin organele comitatului, contrare programei naționale; deci facem responsabil înaintea națiunii pe însuși convocătorul despre urmările unei conferințe române conchemat sub asemenea auspicii.

Fraților! Sântem o națiune, avem o programă, cea dela Sibiu, pentru care toți sântem solidari. Cine nu e cu Sibiu e în contra națiunii. O partidă guvernamentală nu-o putem recunoaște de națională*).

Pentru noi e cestiune de omenie a lucru pentru programa din Sibiu. Vom ține aceea programă și vom ave omenia națională, sau, părăsim programa și atunci nu va mai fi omenie națională.

Pășiți dară la alegeri cu conștiința curată ca să salvați onoarea națională.

Comitetul în urma desbinării, ce a adus în partidă noastră Dl I. P. Deseanu, a făcut unele schimbări în persoanele aduse în combinare și ve recomandă acum ca candidații partidei naționale române în cercul Radna pe Dr. Georgiu Popa, în cercul Boroșneului pe Georgiu Lazar avocat și în cercul Josaseului pe Vasilie Mangra.

Arad 5 Iunie st. n.

Comitetul central executiv:

Nicolau Philimon. M. B. Stănescu. Georgiu Telescu. Dr. Ioan Pap. Dr. Georgiu Popa. Dr. Demetriu Magdu Gregoriu Venter. Aureliu Suciu. David Nicora. Ioan Moldovan. Ioan Cămpian. Pavel Truța. Vasiliu Mangra.

Mai nou.

(Telegramă particulară a „Telegrafului Român“.)

Candidatul guvernamental din cercul Orăștia Gustav Emich cu 109 voturi majoritate s'a ales de deputat. Alegătorii români în masse.

Passivitatea total compromisă.

Varietăți.

* (Postal). În comuna Altorja, de pe teritoriul comitatului Treiscanelor, începând cu 16 Iunie a. c. se înființează un nou oficiu postal din Kézdivásárhely prin comunicare zilnică de cariola cu un cal. La acest oficiu postal aparțin comunitățile: Altorja, Feltorja, Alsó și Felső Valál și Covasna. — Acest oficiu postal este împuternicit a primi și espeda: epistole, pacheturi, asignațiuni postale până la 200 fl. trimeri pe lângă recepere postală (utánvét) și

Mersul postei e următorul:

Plecare din Altorja	a. m.	9 oare.	
Sosire în Kézdi Vásárhely	a. m.	9 "	35 m.
Plecare din Kézdi-Vásárhely	a. m.	10 "	30 "
Sosire în Altorja	a. m.	11 "	5 "

Ceace prin aceasta să aduce la cunoștința publică.

Sibiu în 5 Iunie 1884.

Direcțiunea.

* Pentru sezonul de scalde dela Covasna Vajnafalva să instituesce în Vajnafalva la intrarea în promenadă o lădiță pentru epistole, dela 16 Innie până 31 August a. c. Epistolele (corespondențele) din această lădiță se vor transporta în toată ziua la 6 oare după ameași prin un curier ordinar la oficiul postal din Covasna. — Sub decursul saisonului de scalde, *Corespondințele adresate la Vajnafalva* se vor espeda la case prin oficiul postal din Covasna, pelângă tacsă ordinară de imanuare; spre acest scop să institue între Covasna și Vajnafalva mers de curier pedestru, care plecă după sosirea postei din Kézdivásárhely. — Până ce se va putea înființa în Vajnafalva vânzare de marce postale curierul se încredințează a vinde și obiecte postale de preț. — Ceeace să aduce la cunoștința publică, pe lângă adăosul, că posta pleacă din Covasna la Kézdi-Vásárhely în toată ziua la 4 oare dimineața și soșesce dela Kézdi-Vásárhely la Covasna a. m. 10 oare 35 m.

Sibiu în 8 Iunie 1884.

Direcțiunea.

*) În ce legătură organică stă guvernamentalismul sau opoziționalismul cu naționalismul nostru? Sântem noi români pentru că sântem opoziționali, sau sântem români, pentru că sântem români? Red.

* (Cas de moarte.) **Demetriu Verindean**, fost oficer și perceptor de dare în pensiune în 12 Iunie st. n. a. c. a reposat aici în etate de 72 de ani.

* (Ne mănâncă lupii). Cetim minuni prin diarele streine. Așa spre pildă ziarul „Fremdenblatt“ din Viena în nrul de alaltăeri scrie că în pregiurul Devei pre la Rusalii lupii au făcut serbătoare, dând năvală prin comune, și prădând la viței și porci.

Dacă s'ar fi mărginit ei numai la atăta, caleavalea. Se dice însă că ei au intrat în case au mușcat femeii și copii. Apoi că năvălind asupra unei turme de oi, au omorât peste 60 și pre bieții ciobani i-au mutilat complit, scoțindule ochii, și belindule pielea de pe obraz.

Nu șcim încăt sânt adevărate cele comunicate de provocatul ziaru. La tot casul e caracteristic că tocmă în comitatul Hunedoarei au dat năvală lupii asupra bietului popor în ajunul alegerilor dietali. Legătura de alianță între ei, și interesele amogene urmărite, ne pun pe gânduri, și noi șcim că: blăstemată jigană e lupul.

* (Transfuziunea sângelui). Dl Vulpian a seninalat în ședința Academiei de științe franceze din 26 Mai, o metodă nouă pentru transfuziunea sângelui. Transfuziunea este un remediu cutezat, la care nu se poate recurge decât în casurile cele mai extreme și care din această cauză chiar escită în mare grad interesul medicilor. Uoa din marele piedeci, cari se opun succesului ei este conglubilitatea sângelui; chiagurile cari se pot forma în sângele de transfuzat, constituiesc un pericol pentru viața operatului; chiagurile microscopice chiar sânt de temut. Pentru de a înlătura acest neajuns sângele a fost bătut, desfibrinat; dar liquidul hrănitor alterat în acest chip, nu mai deplinește condițiunile dorite. În alte casuri s'a adăugat sângelui clorură de sodium: în scurt nu s'a slăbit sau s'a suprimat închegarea sângelui decât alterându-se proprietățile sale fiziologice. Acum câți-va ani D. Schmidt constată că peptonă amestecată cu sânge suspendă pe un timp mai scurt sau mai lung închegarea sa fără ai altera natura sa proprie. Dl. Ananassiew s'a folosit de această constatare și aplicându-o transfuziunii, a isbutit să retragă dela un căne aproape două treimi din câtimea totală a sângelui și să înlocuiască cu succes sângele estras prin sânge peptonizat. Densul propune prin urmare aplicațiunea acestei procedere la om.

* (Egiptologul Maspero). Domnul Ernest Renan a dat cetire în academia de inscripțiuni a Franciei următoarei scrisori de o importanță științifică primită dela savantul egiptolog Maspero. — Eată teestul:

„Scumpul meu domu! „Journal des Debats“ mi-a adus scrisoarea D-V. — Ve mulțămesc pentru ceea ce spuneți în privința monumentelor noastre. Apelul ce ați făcut a fost luat repede în considerație. Voi putea săpa și la Luęsor și Medinet-Habu, și poate că chiar voi consolida Karmaseul, care are multă nevoie.

„Căutând, în anul din urmă, templul Abydos am descoperit o scară și un culoar, despre care nu aveam încă cunoștințe esact. Domnul Say a copiat anul acesta cel puțin vreo treizeci de grafite feniciene inedite, a căror copie sper că ați primit o deja. Din nenorociri însă, nu am putut să me opresc de câteva oare în Abydos, dar sper că voi fi mai fericit în campania viitoare. Îmi pare rău, că nu am cercetat decât în anul din urmă, această parte a templului. Grafitele ar fi sosit la timp, și pe lângă aceasta, se mai găsesce mulțime de grafite, cariene, chypriote fără a înnumera cele grece.

„Campania noastră s'a terminat foarte bine în Sagarah prin descoperirea unui mormânt neatins din a VI. dinastie. O parte din conținut a fost zdrobit din nenorocire prin o surpare veche a boltei. O mumiă și un conșciug sânt în bucăți. Restul nu a suferit nimic.

„Acî am găsit de asemenea cinci bărci mici, un mare conșciug de lemn acoperit cu inscripțiuni, mai multe salbe, oase și un sarcofag în calcar, care este închis, și pe care l voi deschide mâne de dimineață. Acesta este primul mormânt, așa de vechiu care fu găsit de un european, și numai întâmplarea a făcut ca eu să me afl în fața locului pe când se da ultimele lovituri de sapă. Am putut să constat că dispoziția obiectelor e aceeași ca și cea din mormintele Thebei. Istoria ideilor religioase constituie punctul cel mai interesant din istoria Egiptului, prin urmare ceea ce m'a îmbucurat mai mult sânt teestele, ce se afl pe conșciugul de lemn. Ele probează că cartea mortilor se întrebunța deja încă de pe timpul dinastiei a VI.; din parte-mi cred că în câteva părți ale Egiptului cel puțin acest usagiu se fi esistat încă din timpurile ante istorice și chiar înaintea lui Menei. „România“

* (Bibliografic). A eșit de sub tipariu și se află de vânzare: „**Satul cu comorile**“ novelă localisată de domnul Petra-Petrescu, Brașov, tipografia Alexi, 1884.

Aceasta cârtică — octav mic, cu 146 pagini este tratată în stil ușor popular, menită pentru poporul nostru. Prețul unui exemplar 45 cr. sau 1 leu.

Tot la acel autor se mai află de vânzare: *Studiu din economia națională. Despre banci operațiunile lor, despre efecte și despre burse.* Prețul 40 cr. sau 1 leu. Asemenea: „*Nepotul ca unchiu*“, comedie de Schiller prețul 25 cr. sau 50 bani.

Cărțile se pot procura direct dela autorul.

Activitatea domnului Petrescu pe terenul literaturii populare ne umple inima de bucurie, căci rari sunt la noi oamenii cari în fața indiferentismului se se resoalve la lucru, din care în cele mai multe cazuri isvoresc pentru el numai animosități și neplăceri. Recomandăm cu toată căldura și productul cel mai nou literar al domnului Petrescu.

* (Bibliografic). A apărut: „*Romänische-Militär-Sprache, ein Handbuch für Officiere im Verkehre mit Untergebenen und für Cadetenschulen, von Basilius Sängeorzann k. k. Lieutenant der Reserve im 43 Linien Inf. Regimente Wien L. W. Seidel et. Sohn 1883.* O recomandăm cu tot din adinsul în atențiunea celor competenți.

— „*Tesaurul dela Petroasa*“ sau „*Closca cu pui de aur*“ studiu archeologic de Dionisiu O. Oline-

scu. Gherla N. F. Negruț. 1884. Format 8°. Prețul 20 cr.

Studiul e foarte interesant.

Reviste periodice; — „*Preotul Român*“ diuar bis. scol. lit. Nrul 9, 1884 a apărut cu următorii cuprins: „*Aședmintele sacre ale cultului divin din sântele Pareseme: I. Boroș. „Întorcete... de G. Simu. „Cuvânt la Invierea Domnului. „O mamă și plânge pruncul.* (Bocet din Moldova).

Nrul 10 cuprinde: „*Aședmintele sacre ale cultului divin etc. urmare I. Boroș. „Predică funebrală de Vas. Budescu. „Literatura „Diverse.* — (Apare în Gherla sub redacția lui N. F. Negruț).

— „*Amicul Familiei*“ (jurnal beletristic sub redacțiunea Dlui N. F. Negruț din Gherla) nrul 11 anul VIII a apărut cu următorii cuprins: „*Tit Maiorescu*“ (cu o ilustrațiune). — „*Căsătoria*“ (studiu social) de Eufrosina Homoricean Stoenescu. — „*Te iubesc*“ poezie de Florian Selagianu. — „*Prospect dela Sinaia*“ (ilustrațiune). — „*Castelul regal din Sinaia*“ (ilustrațiune), „*Cătră Damele Române*“ (poezie) de C. Morariu. „*Luculus*“ novelă de Lucreția C. Olariu. — „*Disputa între condei și sabie*“ de Dr. B. Steiner. — „*Părintele Carthausi*“, (român) de Bar, I. Eötvös. „*Silința deșartă*“ (poezie) de G. Simu. „*Carmen Sylva*“ D. I. Fastenrath. „*Găcitură*“. „*Logogrif*“.

— „*Familia*“ jurnal beletr. sub redacția Iosif. Vulcan. Nrul 22 anul XX, a apărut cu următorii

cuprins: „*Nu se stinge*“ de Sevasta Chirica. „*Din zile bătrâne*“ (copie de pe natură) de Alex. Tuducescu. — „*Spiritismul modern*“ (urmare) de T. Roșu. — „*Despre sănătate*“ de Dr. G. Crainicean. „*Pericolile corsetelor*“ de Basile Lambru. — „*Biblioteca cele mai însemnate*“ de T. „Salon“. „*Cafeaua*“ „*Bonboane*“. „*Idilă păsărească*“ (ilustrațiune). — „*Feliurimi*“. „*Călindarul săptămânei*“.

(Mijloc de cură.) Tuturor căși sufer de epilepsie, convulsiiune sgârciuri și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea ntregă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa fiind minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav se se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință linistită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte eșine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai cedupă se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13 Iunie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.65	122.50
Renta de aur ung. de 4%	91.35	91.85
Renta ung. de hârtie	88.75	88.65
Renta de aur austriacă	101.80	101.75
Acțiuni de bancă de credit ung.	305.70	306.75
Galbin	5.76	5.74
Napoleon	9.67 1/2	9.66
London (pe polița de trei luni)	122.15	122.10

Nr. 250.

(745) 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului vacant de paroch din parochia gr. or. de clasa III. din Iabenița cu filia Sămărtin în protopresbiteratul Reghenului, prin aceasta se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. Parochul până la eventuala edificare a casei parochiale va locui în scoală lângă care se află 2 grajduri cu 1 șură
2. Porțiunea canonică: arătoriu 11 Jugăre 438 □, fenațiu 8 Jugăre 1383 □^o pășune 1 jug. 100 □^o prețuite în 216 fl.
3. Folosirea cimiteriilor dela biserică din materă și filia.
4. Birul în naturale a 16 cupe vechi sfărmit dela 116 familii 116 fl.
5. Dela 116 familii câte una și de lucru cu palmele a 30 cr. 34 fl. 80 cr.
6. În ajunul botezului Dlui dela 116 familii câte 10 cr. 11 fl. 60 cr.
7. În ziua învierii Dlui dela 116 familii pentru molitve câte 10 cr. 11 fl. 60 cr.
8. Stola usuată după calculul mediu 50 fl. cari toate computeate dau un venit anual de 440 fl.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch vor avea a subșterne suplicele lor concursuali instruate conform prescrișelor stat. org. §. 13 până la terminul sus amintit la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al tractului Reghinului în conșlegere cu comitetul parochial respectiv.

Idicel 29 Maiu 1884.

Galaction Sagău,
protopresbiter

Nr. 2304 B.

[744] 3—3.

Concurs.

Cu încuviințarea inaltului ministru reg. ung. de justiție dto 10 Maiu a. c. Nr. 16,930 instituindu-se și sistemisându-se un post de spiritual la institutul corecțional din Aiud (N. Enyed) pentru deținuții de religiunea gr. or. a căror număr se urcă de present la

cifra de 159, pe lângă un salariu anual de 700 fl. și 120 fl. bani de cuartir cu totul așadară 820 fl., prin aceasta se publică concurs pentru acest post cu termin de 30 zile dela datul primei publicări în diariul nostru „Telegraful Român.“

Datorințele împreunate cu oficiul preotului greco-oriental la susnumitul institut se cuprind în următoarele:

Duminea și în sărbători înainte de ameași serviciul divin și cuvântare după ameași instrucțiune morală sau altă disertațiune folositoare.

Două oare pe săptămână catehizațiune, 10—14 oare scoală și în fine 5—10 oare pe săptămână instrucțiune morală.

Dela concurenți se recer următoarele condițiuni, cari sunt a se documenta prin atestate autentice așter-nute în toată regula în original și anume:

1. Că sânt preoți români de religiunea greco-orientală.
2. Că cunosc cu desevârșire pe lângă limba română și limba maghiară.

Preoții călugări, celibi sau veduvi fără familiă după etate mai tineri vor avea preferință.

Preoții sau candidații de preoție, cari vor reflecta la acest post vor avé în terminul prefript a-și așterne concursele lor instruite în regulă cu documentele de lipsă la consistoriul archidieceșan.

Din ședința consistoriului archidieceșan gr. or. ținută în Sibiu la 15 Maiu 1884.

Nicolau Popea m. p.
archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE

CONVULSIUNI (sgârciuri)

și

BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 28

Esaminați și păstrați ce e bun.

Preparate în **mii de feliiuri** dovedite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect neașteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculosă, peste tot la toate atacurile organelor de respirațiune. În borcane pentru copii și oameni mari. Prețul pentru un borcan 50 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsiunilor. Acest balsam se recomandă pentru durerile și convulsiunile de stomach, pentru catar de stomach, ruptură, diaree și umflătură; la colică succesul este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toate morburile, cari au durat mai mult, pentru că promovează în mod esențial mistuirea. Acest escelent remediu se nu lipsească din nici o casă țărănească. Prețul pentru 1/2 Flacon 1 fl. 50 cr., pentru 1/4 Flacon 50 cr.

Venus-Cream al Drului Miller neîntrecut în efectul său la petele, ce es vara pe pele, la înroșire, peste tot la ori-ce necurățire a feței. Succesul e sigur după o întrebuințare regulată. Prețul unui borcan elegant de lemn 2 fl.

Cream-Vaselin auriu al Drului Miller, mediul cel mai escelent de a-și face în scurt timp mânilor albe, delicate și moi. Și pentru colorarea feței încă e de recomandat. În borcane de sticlă à 80 cr.

Balsamul Drului Miller pentru ochi de găină, un remdiu foarte bun pentru ochi de găină, negoi, degerături și îngroșeri de piele. Prețul unei sticlufe cuprinse într'o cutie împreună cu espunerea modului de întrebuințare și un penel 60 cr. [706] 10—16

În Sibiu se pot căpăta numai la F. A. Reissenberger; în Arad la Tonnes & Comp.; în Buda-Pesta la L. Edesky; în Bucureșci la F. Brus, farmacist; în Viena la Filip Neustein, farmacist; se mai poate căpăta afară de aceea în toate farmaciile și băcăniile mai mari din Ungaria și Transilvania, precum și la depositul central de expediție, J. de Miller, farmacist, Brașov. (Transilvania).

Numai pentru 8 fl. 62 cr.

se capătă o garnitură de masă, ca ceea ce o vom areta mai jos, din nicol fin. Nicolul este metalul de toți laudat și pre-miat, care rămâne totdeauna alb ca argintul. Nicolul nu se face negru, nicolul nu ruginesce, nicolul păstrează luciul argintului, chiar dacă s'ar întrebuinț. garnitura 30 de ani, nicolul nu lipsesece unei econoame bune, nicolul întrece argintul de China, argintul fin, și așa numitul argint de Britania, pentru că e mult mai elegant mai durabil și mai

alb și lucrul principal e că e de totului tot eștin, cu neînsemnatul preț de 8 fl. 62 cr. se capătă următoarele 49 **taçămuri**.

6 cuțite de mâncare din argint nicol	1 corfiță de poame din nicol
6 furculițe " " " "	2 sfenice de masă frumos impo dobite
6 linguri " " " "	1 presărătoare de zahar din nicol
6 linguri de cafea " " " "	2 pahare pentru ouă din nicol
1 strecurătoare de supă din nicol greu	6 verigi de nicol pentru servițe
1 strecurătoare de cafea " " "	1 cutie de lemn pentru zahar, care se poate închide
6 taste pentru pahare cu apă din nicol	1 tasă mare pentru servițe
1 clește din nicol pentru zahar.	1 pânzătură de masă țasută cu aur
	1 clopoțel electric.

Nickel-Stahl-Manufacturie II., Wien, RIX. [709] 3—6